

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת צו		
פרשת תולדות		
יום	וילגא	מתוך מדבש
ראשון	קמב ע"א	ריד
שני	קמב ע"ב	רב
שלישי	קמג ע"א	רבו
רביעי	קמג ע"ב	רלב
חמישי	קמד ע"א	רלז
שישי	קמד ע"ב	רמב
שבת	קמה ע"א	רמוז

פרשת ויקרא תשפ"א

עלון מס' 125

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז 'מתוך מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

הקב"ה בחר בישראל לגרום ליחוד העליון ע"י הקרבנות

זָפַאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְדַכְּפָּא לְהוֹן, וְאַתְרַעֵי בְּהוֹן מִכָּל שְׂאָר עַמִּין, וּמִדְּאַתְרַעֵי בְּהוֹן, בְּעָא לְסַלְקָא לְהוֹן מִכָּל מְקַטְרְגֵי עַלְמָא.

תָּא חֲזִי (ס"א בְּתַר דְּאַתְעֵבֵד מִשְׁכְּנָא), בְּיוֹמָא דְאַתְקַם מִשְׁכְּנָא לְתַתָּא, בְּהָהוּא יוֹמָא אֲתַתְקַם מִשְׁכְּנָא אַחְרָא לְעֵילָא עַמִּיָּה, דְכְּתִיב (שְׁמוֹת מ' יז) הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן סֶתֶם, וְהָהוּא יוֹמָא חֲדוּתָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה.

בְּיֻן דְאַתְקַם מִשְׁכְּנָא, מַה פְּתִיב, (שם פסוק לה) וְלֹא יָכוֹל מִשָּׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד, פֶּד חָמָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּף, אָמַר, וּמַה, עַל יְדָא דְמִשָּׁה אֲתַקַּם, וְאִיהוּ לְבַר, מִיָּד וַיִּקְרָא אֶל מִשָּׁה, אָמַר לִיָּה, מִשָּׁה, חֲנוּכָּא דְבֵיתָא בְּמַאי הָוָה, בְּסַעוּדָתָא, אָדָם פִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לִיהו"ה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב בְּאַתִּי לְגַנִּי אַחֻזְתִּי כֻלָּה וְגו', וְהָא אוֹקְמוּהָ הָאִי קִרָּא.

מתוך מדבש

עם משכן התחתון, וְהָהוּא יוֹמָא חֲדוּתָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה וְיוֹם הַקַּמַת הַמִּשְׁכָּן הִיְתָה שְׁמַחְתוֹ שֶׁל הַקַּב"ה.

בְּיֻן דְאַתְקַם מִשְׁכְּנָא כִּיּוֹן שְׁהוּקַם הַמִּשְׁכָּן מַה פְּתִיב וְלֹא יָכוֹל מִשָּׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שַׁכְּן עֲלִיו הַעֲנַן, פֶּד חָמָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּף כְּשִׂרָאָה הַקַּב"ה כְּ, אָמַר כְּבִיכּוֹל בְּדַעְתּוֹ, וּמַה עַל יְדָא דְמִשָּׁה אֲתַקַּם וְהָלֵא עַל יְדֵי מִשָּׁה הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן, וְאִיהוּ לְבַר וְהוּא עוֹמֵד בַּחוּץ, מִיָּד וַיִּקְרָא אֶל מִשָּׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו, דְּהֵינֵנו אָמַר לִיָּה הַקַּב"ה לְמִשָּׁה מִשָּׁה, חֲנוּכָּא דְבֵיתָא בְּמַאי הָוָה חֲנוּכַת הַבַּיִת בְּמַה הוּא, כְּלוּמַר בְּמַה הַדְרֵךְ לַחֲנֹךְ בֵּית חֲדָשׁ, בְּסַעוּדָתָא הָרִי בְּסַעוּדָה, לְכֵן צוּה הַקַּב"ה מִיָּד אָדָם פִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לִיהו"ה וְעַל יְדֵי הַקַּרְבָּנוֹת מַעֲלִין אֶת הַנִּיּוּצוֹת עַד אֵין סוּף ב"ה, וְגוֹרְמִים יְרִידַת הַשֶּׁפַע בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶה שְׁרוּמֵז עַל הַקַּרְבַּת בְּאַתִּי לְגַנִּי אַחֻזְתִּי כֻלָּה וְגו', וְהָא אוֹקְמוּהָ הָאִי קִרָּא הָרִי כְּבַר בִּיאָרוֹ הַחֲבָרִים פְּסוּק זֶה שְׁרוּמֵז עַל הַקַּרְבַּת הַקַּרְבָּנוֹת (דף ג ע"ב, וּבְכִיאוּרֵינוּ כִּרְךָ י ע"ב כג-כד)

הקב"ה בחר בישראל לגרום ליחוד העליון ע"י הקרבנות

זָפַאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְדַכְּפָּא לְהוֹן אֲלֵא אֲשֵׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁהַקַּב"ה רְצָה לְטַהַר אוֹתָם מֵעוֹנוֹתֵיהֶם עַל יְדֵי הַקַּרְבַּת הַקַּרְבָּנוֹת, וְאַתְרַעֵי בְּהוֹן מִכָּל שְׂאָר עַמִּין וּבַחֲרָה בְּהֶם מִכָּל שְׂאָר אוֹמוֹת הָעוֹלָם, שְׁהֶם יִגְרְמוּ אֶת יַחֲוֹד הָעֲלִיּוֹן בְּקַרְבָּנוֹתֵיהֶם, וּמִדְּאַתְרַעֵי בְּהוֹן בְּעָא לְסַלְקָא לְהוֹן מִכָּל מְקַטְרְגֵי עַלְמָא וּמַכִּיּוֹן שְׁבַחַר בְּהֶם רְצָה לְהַעֲלוֹתָם וְלִהְרַחֵקָם מִכָּל הַחִיצוֹנִים וְהַמְקַטְרְגִים, כְּדִי שְׁלֹא יִתְאַחֲזוּ בְּקִדּוּשַׁת יַחֲוֹדָם וְעַבּוּדָתָם, כִּי יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי עַבּוּדַת הַקַּרְבָּנוֹת מַעֲלִים אֶת הַנִּיּוּצוֹן קִדְשִׁין.

וְהַמְשִׁיךְ דְּבָרָיו וְאָמַר תָּא חֲזִי, בְּיוֹמָא דְאַתְקַם מִשְׁכְּנָא לְתַתָּא בָּא וְרָאָה בְּיוֹם שְׁהוּקַם הַמִּשְׁכָּן לְמַטָּה עַל יְדֵי מִשָּׁה רְבִינּוּ, בְּהָהוּא יוֹמָא אֲתַתְקַם מִשְׁכְּנָא אַחְרָא לְעֵילָא עַמִּיָּה בְּיוֹם הָהוּא הוֹקֵם מִשְׁכָּן אַחַר לְמַעְלָה עַמּוֹ, שְׁהוּא סוּד פְּרִצוּף הַנוֹקְבָא שְׁנִשְׁלַמָּה עֲתָה מִן פְּגָם הָעַגְל, דְכְּתִיב הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן סֶתֶם הַכוֹלֵל אֶת מִשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן

הקב"ה נמצא עם ישראל בגלות ומעוררם לתשובה

אף על גב ד'ישראל בגלותא, קדשא בריהו הוא אשתכח בינייהו, ואתי ואקדים לבי פנישתא, וקרי ואמר (ירמיה ג כב) שובו בנים שוכבים ארפא משובתיכם, ולית מאן דיתער רוחיה, פדין קדשא בריהו הוא אומר, מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה, אקדמית ואין איש, ולית מאן דיתער רוחיה.

תא חזי, בההוא יומא דאשתכלל בי משפנא, קדשא בריהו הוא אקדים ושארי ביה, מיד ויקרא אל משה וידבר יהו"ה אליו מאהל מועד לאמר, וידבר יהו"ה אליו, ואודע ליה דזמנין ישראל למיחב קמיה, ולא תמשפנא האי אהל מועד בחובייהו, ולא יתקיי בדייהו (ס"א בהדייהו), הדיא הוא דכתיב וידבר יהו"ה אליו מאהל מועד לאמר, מאי אמר ליה, מאהל מועד, מעסקי אהל מועד, דזמין לאתמשפנא בחובייהו ד'ישראל, ולא יתקיי בקיומיה, אבל אסוותא להאי, אדם פי יקריב מפם קרפן ליהו"ה, הרי לך קרפנין דאגין על פלא.

מתוק מדבש

הקב"ה נמצא עם ישראל בגלות ומעוררם לתשובה

אף על גב ד'ישראל בגלותא אף על פי שישראל הם בגלות, ואין להם שלימות ואין יחוד למעלה על ידיהם, עכ"ז קדשא בריהו הוא אשתכח בינייהו הקב"ה נמצא ביניהם בגלות כדי להחזירם בתשובה ולגואלם, לכן ואתי ואקדים לבי פנישתא הוא בא ומקדים לבית הכנסת, כי בעונותיהם אינו שורה ביניהם אלא בבית הכנסת, וקרי ואמר ומכריז ואומר שובו בנים שוכבים שובו אלי אתם בנים מורדים, ארפא משובתיכם למען ארפא ואסלח על המרידה שמרדתם בי (מזלות), כלומר הקב"ה מעורר את לב בני ישראל אל התשובה, על ידי התעוררות פתאומית הבאה בלב כל אדם בלי זכות אלא מחסד ה', אבל ולית מאן דיתער רוחיה אין מי שיעורר את רוחו לשוב ולהתמיד בדרך הישר, פדין קדשא בריהו הוא אומר אז אומר הקב"ה מדוע באתי ואין איש שישוב בתשובה מעצמו, קראתי לעורר את לבכם, ואין עונה שיאחז בדרכי התשובה, והיינו אקדמית הקדמית לעורר אותם, ואין איש פירוש ולית מאן דיתער רוחיה ואין מי שיתעורר רוחו.

תא חזי, בההוא יומא דאשתכלל בי משפנא בא

וראה ביום ההוא שנשתכלל ונגמר המשכן, קדשא בריהו הוא אקדים ושארי ביה הקב"ה הקדים ושרה בו, מיד ויקרא אל משה וידבר יהו"ה אליו מאהל מועד לאמר, ומפרש וידבר יהו"ה אליו מעניני השכינה הנקראת אהל מועד, ואודע ליה דזמנין ישראל למיחב קמיה והודיע לו שעתידים ישראל לחטוא לפניו, ולא תמשפנא האי אהל מועד בחובייהו ושיתמשכן האהל מועד בעונותיהם, ועי"ז ילכו בגלות והשכינה תהיה גולה עמהם, ולא יתקיי בדייהו ולא יתקיי המשכן בידם, הדיא הוא דכתיב זהו שכתוב וידבר יהו"ה אליו מאהל מועד לאמר, מאי אמר ליה מה אמר הקב"ה למשה, מאהל מועד פירוש מעסקי אהל מועד מעסק השכינה הנקראת אהל מועד, דזמין לאתמשפנא בחובייהו ד'ישראל שעתידה להתמשכן בעונותיהם של ישראל עד שישובו ויגאלו, ולא יתקיי בקיומיה ולא יתקיי בקיומו, אבל אסוותא להאי אבל הרפואה לזה שלא יצטרכו ללכת בגלות, אדם פי יקריב מפם קרפן ליהו"ה שעל ידי זה יתכפרו עונותיהם, ולעולם לא תתמלא סאתם, הרי לך קרפנין דאגין על פלא הרי לך קרבנות המגינים על הכל, על ידי כפרת עונותם, שאז הפרצופים העליונים מתיחדים והשם הוי"ה יתמלא בכל אותיותיו.

(דף ד ע"ב, ובכיאורינו כרך י עמ' לו-לט)

סוד הקרבן שבירת כח הדין והתגברות הרחמים

כְּתִיב (תהלים נא יט) זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשֻבְרָה לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, זְבַחֵי אֱלֹהִים כְּתִיב, וְלֹא זְבַחֵי יְהוָה.

אָמַר לֵיָהּ, וְדַאי הָכִי הוּא, קִרְבָּן אֱלֹהִים לֹא כְּתִיב, אֲלֵא זְבַחֵי אֱלֹהִים, וְעַל דָּא שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן, דְּהָא זְבִיחָה הוּא בְּגִין אֱלֹהִים, הֵהוּא סִטְר גְּבוּרָה, דִּיתְבַּסֵּם וְיִתְבַּר רוּחָא דְדִינָא, וְיִתְחַלֵּשׁ דִּינָא, וְיִתְגַּבְרוּן רַחְמֵי עַל דִּינָא, וְעַל דָּא זְבַחֵי אֱלֹהִים, לְתַבְרָא חִילָא וְתוֹקְפָא דְדִינָא קִשְׂיָא, דְכְּתִיב רוּחַ נְשֻבְרָה, לְמַהוּי הֵהוּא רוּחָא תְּקִיפָא נְשֻבְרָה, וְלֹא יִתְגַּבְרֵי רוּחֵיהּ וְחִילֵיהּ וְתוֹקְפֵיהּ.

וְכֵר נֶשׁ בְּעֵי פְדִין לְמִיקָם עַל מְדַבְחָא בְרוּחַ נְשֻבְרָה, וְיִכְסִיף מְעוּבְדוּי, בְּגִין דִּיהוּי הֵהוּא רוּחָא תְּקִיפָא תְּבִירָא, וְכֵלָא בְּגִין דְדִינָא יִתְבַּסֵּם, וְיִתְגַּבְרוּן רַחְמֵי עַל דִּינָא.

המחשבה היא עיקר האדם

מִחְשָׁבָה דְּבֵר נֶשׁ הִיא רִישָׁא דְכֻלָּא, וּמַהֵיָא מִחְשָׁבָה אֲתַפְּשֵׁטוּ אֲרַחֲיָן וְשְׁבִילִין, לְאַסְטָאָה אֲרַחֲוֵי בְהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, וּמַהֵיָא מִחְשָׁבָה אֲתַנְגִּיד וְנִפְיָק זִוְהָמָא דְיִצְרָא

מתוק מדבש

שיהיה אותו רוח החזק נשבר, וְלֹא יִתְגַּבְרֵי רוּחֵיהּ וְחִילֵיהּ וְתוֹקְפֵיהּ וְלֹא יִתְגַּבְרֵי רוּחוֹ וְכַחוֹ וְחֻזְקוֹ, כִּי מֵאַחַר שְׁלֵא יִתְעוֹרֵר הַדִּין בְּשׁוֹרְשׁוֹ, לֹא יוּכַל הַדִּין לְפַעוּל בְּעוֹלָם.

וְכֵר נֶשׁ בְּעֵי פְדִין לְמִיקָם עַל מְדַבְחָא בְרוּחַ נְשֻבְרָה, וְהָאֵדָם צְרִיךְ אִזְ לְעַמּוּד אֲצַל הַמְזַבַּח בְרוּחַ נְשֻבְרָה, וְיִכְסִיף מְעוּבְדוּי וִיתְבִיִּישׁ מִמַּעֲשֵׂי הָרַעִים, בְּגִין דִּיהוּי הֵהוּא רוּחָא תְּקִיפָא תְּבִירָא כְּדִי שְׁבַצִּירוּף תְּשׁוּבַתּוֹ יִהְיֶה רוּחַ הֵהוּא הַחֲזָק נְשֻבֵר, כְּלוּמַר שִׁישְׁבֵר רוּחַ הַטּוֹמָאָה שֶׁהוּא הַיִּצְרָא הָרַע שְׁבוּ, וְכֵלָא בְּגִין דְדִינָא יִתְבַּסֵּם וְיִתְגַּבְרוּן רַחְמֵי עַל דִּינָא וְכַל עֲנִין הַקִּרְבָּן בֵּין שְׁחִיטָתוֹ וּבֵין הַקִּרְבָּנוֹ, הוּא כְּדִי שִׁיתְבַּשֵּׁם וִיתְמַתֵּק הַדִּין בְּשׁוֹרְשׁוֹ וִיתְגַּבְרוּ הַרַחֲמִים עַל הַדִּין, בְּכַל בְּתֵי דִינִים שְׁבַעוֹלְמוֹת שְׁלֵמָטָה. (דף ה' ע"א, ובביאורינו כרך י' עמ' מ-מא)

המחשבה היא עיקר האדם

מִחְשָׁבָה דְּבֵר נֶשׁ הִיא רִישָׁא דְכֻלָּא הַמְחַשְׁבָה שֶׁל הָאָדָם הִיא רֵאשׁ הַכֹּל, כִּי הִיא עִיקַר הָאָדָם, וּמַהֵיָא מִחְשָׁבָה אֲתַפְּשֵׁטוּ אֲרַחֲיָן וְשְׁבִילִין וּמִזּוּ הַמְחַשְׁבָה מִתְפַּשְׁטִים דְרַכִּים וְשְׁבִילִים, לְאַסְטָאָה אֲרַחֲוֵי בְהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי לְהַטּוֹת דְרַכִּיו בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְעַל יְדֵי זֶה יִטּוּ דְרַכִּיו בְּעוֹלָם הַבָּא, וּמַהֵיָא מִחְשָׁבָה אֲתַנְגִּיד וְנִפְיָק זִוְהָמָא

סוד הקרבן שבירת כח הדין והתגברות הרחמים

כְּתוּב זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשֻבְרָה (רוח נשברה היא הזבח המרובה להקב"ה, אם כן) לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה (לבי הנשבר והנדכה לא תבזה), הִרִי זְבַחֵי אֱלֹהִים כְּתִיב שֶׁמִּשְׁמַע שׁוֹבִיחַת הַקִּרְבָּן הִיא לְשֵׁם אֱלֹהִים, שְׁמוּרָה עַל הַתְּעוֹרְרוֹת הַדִּין, וְלֹא זְבַחֵי יְהוָה וְלֹא כְּתוּב זְבַחֵי הוּיָהּ, הַמּוֹרָה עַל הַתְּעוֹרְרוֹת הַרַחֲמִים.

אָמַר לֵיָהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי חֲזַקִּיָּה וְדַאי הָכִי הוּא וְדַאי כֵּן הוּא כְּמוֹ שְׁאִמְרַתִּי לָךְ, כִּי קִרְבָּן אֱלֹהִים לֹא כְּתִיב הַמּוֹרָה שְׁמַקְרִיבִים אֶת הַקִּרְבָּן לְשֵׁם אֱלֹהִים, אֲלֵא זְבַחֵי אֱלֹהִים שֶׁהַזְבִּיחָה וְהַשְׁחִיטָה נִקְרָאת עַל שֵׁם אֱלֹהִים, וְעַל דָּא וְעַל כֵּן כְּתוּב בְּקַדְשֵׁי הַקְּדוּשִׁים שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן שֶׁהוּא צֵד הַגְּבוּרָה, דְּהָא זְבִיחָה הוּא בְּגִין אֱלֹהִים, הֵהוּא סִטְר גְּבוּרָה כִּי הַשְׁחִיטָה הִיא בְּשִׁבְלֵי שֵׁם אֱלֹהִים, שֶׁהוּא צֵד הַגְּבוּרָה, דִּהֵינּוּ דִּיתְבַּסֵּם וְיִתְבַּר רוּחָא דְדִינָא וְיִתְחַלֵּשׁ דִּינָא שִׁיתְמַתֵּק וִישְׁתַּבֵּר רוּחַ הַדִּין וִיתְחַלֵּשׁ כַּח הַדִּין, וְיִתְגַּבְרוּן רַחְמֵי עַל דִּינָא וִיתְגַּבְרוּ הַרַחֲמִים עַל הַדִּין, וְעַל דָּא זְבַחֵי אֱלֹהִים וְעַל כֵּן כְּתוּב זְבַחֵי אֱלֹהִים, לְתַבְרָא חִילָא וְתוֹקְפָא דְדִינָא קִשְׂיָא לְשַׁבֵּר אֶת שׁוֹרְשׁ כַּח וְתוֹקֵף הַדִּין הַקָּשָׁה, דְכְּתִיב רוּחַ נְשֻבְרָה דִּהֵינּוּ לְמַהוּי הֵהוּא רוּחָא תְּקִיפָא נְשֻבְרָה

הָרַע, לְאַבְאָשָׁא לִיָּה וּלְכֹלָא, וּמַהֲהִיא מַחְשְׁבָה אֲשֶׁתְּכַחוּ עֲבִירוֹת חֲטָאוֹת וּזְדוֹנוֹת, עֲבוּדָה זָרָה גְלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמַיִם, וְעַל דָּא פִּי (דף ו ע"א) לֹא מַחְשְׁבַתִּי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם, וּבְגִין כְּךָ רִישָׁא דְּכֹלָא פְּתִיב אִם עוֹלָה קְרַבְנֹו.

שְׁלִימוֹת הָעֲבוּדָה הִיא בְּשִׂמְחָה

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר (תהלים ק ב) עֲבָדוּ אֶת יְהו"ה בְּשִׂמְחָה וְגו', עֲבָדוּ אֶת יְהו"ה בְּשִׂמְחָה, הָכִי אוֹלִיפְנָא, דְּכָל פּוֹלְחָנָא דְּבַעֲי בַר נָשׁ לְמַפְלַח לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּעֵי בְּחִדּוֹתָא בְּרַעוּתָא דְּלָבָא, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח פּוֹלְחָנִיה בְּשְׁלִימוֹ.

וְאִי תִימָא פּוֹלְחָנָא דְּקַרְבְּנָא הָכִי הוּא, לָא אֲפֹשֶׁר, דְּהָא הָהוּא בַר נָשׁ דְּעֵבֵר עַל פְּקוּדָא דְּמַאֲרִיָּה, עַל פְּקוּדָא דְּאוֹרִייתָא, וְתַב לְקַמֵּי דְּמַאֲרִיָּה, בְּמַאן אֲנַפִּין יְקוּם קַמֵּיהּ, הָא וְדָא בְּרוּחַ תְּבִירָא בְּרוּחַ עֲצִיב, אֵן הוּא שְׂמֻחָה אֵן הוּא רַנְנָה.

אֶלָּא תַמְן תְּנִינָן, הָהוּא בַר נָשׁ דְּחֲטִי קַמֵּי מַאֲרִיָּה, וְעֵבֵר עַל פְּקוּדוּי, וְאֵתִי לְקַרְבָּא קְרַבְנָא

מתוק מדבש

הַלֵּב, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח פּוֹלְחָנִיה בְּשְׁלִימוֹ כְּדִי שְׁתִּיהִי עֲבוּדָתוֹ בְּשִׂמְחָה, כְּלוּמַר שְׁתִּיהִי תַפְלָתוֹ מֵעַמְקֵי הַלֵּב וְהַנֶּפֶשׁ הַמְּשַׁתְּפֶת עִם הַגּוֹף, וְאִם אֵין תַּפְלָתוֹ בְּשִׂמְחָה הִיא תַּפְלָה בְּלֹא כוֹנֵה, שְׁהִיא כְּגוֹף בְּלֹא נִשְׁמָה.

וְאִי תִימָא פּוֹלְחָנָא דְּקַרְבְּנָא הָכִי הוּא וְאִם תֹּאמַר שְׂגָם עֲבוּדַת הַקְּרִבָּן, דְּהֵינּוּ מִי שְׂמֻקְרִיב קְרִבָּן חֲטָאָת עַל חֲטָאוֹ, גַּם עֲבוּדָה זֹו צְרִיכָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם לָא אֲפֹשֶׁר דְּבַר זֶה אִי אֲפֹשֶׁר לְהִבְיָא קְרִבָּן חֲטָאָת בְּשִׂמְחָה, דְּהָא הָהוּא בַר נָשׁ דְּעֵבֵר עַל פְּקוּדָא דְּמַאֲרִיָּה כִּי זֶה הָאִישׁ שְׁעֵבֵר עַל מִצְוֹת קוּנֹו, דְּהֵינּוּ עַל פְּקוּדָא דְּאוֹרִייתָא שְׁעֵבֵר עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְתַב לְקַמֵּי דְּמַאֲרִיָּה וְשֵׁב לִפְנֵי קוּנֹו, בְּמַאן אֲנַפִּין יְקוּם קַמֵּיהּ בְּאִיזָה פְּנִים יַעֲמוּד לִפְנֵי, הָא וְדָא בְּרוּחַ תְּבִירָא בְּרוּחַ עֲצִיב הָרִי וְדָאִי שְׁצִרִיךְ לַעֲמוּד לִפְנֵי בְּרוּחַ נִשְׁבְּרָה וְבְרוּחַ עֲצוּבָה, כִּי בְּכַדִּי שְׁתִּשׁוּבְתוֹ תִּהְיֶה מְקוּבַלֶּת צְרִיךְ הָאִישׁ לִהְיוֹת בְּהַכְנַעָה וּבְחֲרֻטָה עַל הָעֵבֵר, אִם כֵּן אֵן הוּא שְׂמֻחָה אֵן הוּא רַנְנָה אִיפֵה הִיא הַשְּׂמֻחָה וְאִיפֵה הִיא הַרְנְנָה שְׁצִרִיךְ לִהְיוֹת בְּעֵת הַקְּרִבָּת הַקְּרִבָּן.

אֶלָּא תַמְן תְּנִינָן אֵלָּא לְמַדְנֹו שֵׁם בְּכַרְיִיתָא, הָהוּא בַר נָשׁ דְּחֲטִי קַמֵּי מַאֲרִיָּה וְעֵבֵר עַל פְּקוּדוּי זֶה הָאִישׁ שְׁחֲטָא לִפְנֵי קוּנֹו וְעֵבֵר עַל מִצְוֹתָיו, וְאֵתִי לְקַרְבָּא קְרַבְנָא וְבֹא לְהַקְרִיב קְרִבָּן חֲטָאָתוֹ, וּלְתַקְנָא גְרַמֵּיהּ וּלְתַקְנָא

דִּישְׁרָה הָרַע וּמִזֹּו הַמַּחְשְׁבָה נִמְשַׁכַּת וְיוֹצֵאת זֹוהֶמֶת הִיצֵר הָרַע, לִפִּי שְׁשׁוֹרֵשׁ מַחְשַׁבַת הָאָדָם הוּא מֵהַגְּבוּרָה, וְנוֹדַע שִׂמְפִּסּוֹלַת הַגְּבוּרָה יוֹצֵאת הִיצֵר הָרַע וְכַחוֹת הַחִיצוֹנִים הַמְּפַתִּים אֶת הָאָדָם שִׁסּוֹר מְדַרְכֵי הַתּוֹרָה, וְזֶה מְבִיא לְאַבְאָשָׁא לִיָּה וּלְכֹלָא לְהָרַע לוֹ וּלְכֹל הָעוֹלָם, וּמַהֲהִיא מַחְשְׁבָה אֲשֶׁתְּכַחוּ וּמִזֹּו הַמַּחְשְׁבָה נִמְצָאוֹת כֹּל מִינֵי עֲבִירוֹת חֲטָאוֹת וּזְדוֹנוֹת, דְּהֵינּוּ עֲבוּדָה זָרָה גְלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמַיִם שְׁהֵם שֶׁלֵּשׁ עֲבִירוֹת הַחֲמוּרוֹת בְּיוֹתֵר, וְעַל דָּא וְעַל זֶה נֹאמַר פִּי (דף ו ע"א) לֹא מַחְשְׁבַתִּי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם כִּי מִמַּחְשַׁבְתּוֹ שֶׁל הַקַּב"ה יוֹצֵאִים כֹּל פְּרֻצוֹפֵי הָאֲצִילוֹת, וּמִמַּחְשַׁבְתּוֹ שֶׁל אָדָם יוֹצֵאִים כֹּל מִינֵי עֲבִירוֹת וְתַאוֹת רַעוּת, וְעַתָּה מְסִיק דְּבַרְיוֹ וְאִם וּבְגִין כְּךָ וּלְפִי שְׁהַמַּחְשְׁבָה הִיא רֹאשׁ הַכֹּל, וּפְגָם הַמַּחְשְׁבָה הוּא כֹּל כֵּךְ גְּדוֹל, לְכֵן רִישָׁא דְּכֹלָא בְּרַאשׁ כֹּל הַקְּרִבְנוֹת פְּתִיב, אִם עוֹלָה קְרַבְנֹו כִּי קְרִבָּן הָעוֹלָה בֹּא לְכַפֵּר עַל פְּגָם הַמַּחְשְׁבָה. (דף ו ע"א, וּבְכַיִּאוּרֵינוּ כְּרַךְ י ע"א נא)

שְׁלִימוֹת הָעֲבוּדָה הִיא בְּשִׂמְחָה

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר הַתְּחִיל לְפַרֵשׁ מִשׁ"כ עֲבָדוּ אֶת יְהו"ה בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרַנְנָה, וּמִפְּרֵשׁ עֲבָדוּ אֶת יְהו"ה בְּשִׂמְחָה, הָכִי אוֹלִיפְנָא כֵּךְ לְמַדְנֹו, דְּכָל פּוֹלְחָנָא דְּבַעֲי בַר נָשׁ לְמַפְלַח לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּי כֹל עֲבוּדַת הַתַּפְלָה שְׁצִרִיךְ הָאָדָם לְעִבּוֹד לְהַקַּב"ה, בְּעֵי בְּחִדּוֹתָא בְּרַעוּתָא דְּלָבָא צְרִיכָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְרַצוֹן

וּלְתַקְנָא גְרָמְיָה, בְּרוּחַ תְּבִירָא בְּרוּחַ עֲצִיבָא בְּעֵי לְאַשְׁתַּפְּחָא, וְאִי בְּכִי, שְׁפִיר מְכֻלָּא, הָא שְׁמַחָה
הָא רְנָנָה לָא אֲשַׁתְּכַח.

אַלָּא בְּמַאי אֲתַתְּקֵן, בְּהִנְהוּ בְּהִנְי וְלִיּוֹאֵי, דְּהָא אֵינּוֹן אֲשְׁלִימוּ שְׁמַחָה וּרְנָנָה בְּגִינְיָה.

שְׁמַחָה בְּכֻהֲנָא אֲתַקְיִים, בְּגִין דְּהוּא רְחִיקָא מִן דִּינָא תְּדִיר, וְכֻהֲנָא בְּעֵי לְאַשְׁתַּפְּחָא תְּדִיר
בְּאַנְפִּין נְהִירִין, חֲדָאן יִתִּיר מְכָל עֲמָא, דְּהָא פְּתָרָא דִּילִיָּה גְרָים.

רְנָנָה בְּלִיּוֹאֵי, וְהָכִי הוּא, דְּהָא לִיּוֹאֵי מְשַׁתְּפַחֵי עַל שִׁיר לְעֻלְמִין.

מתוק מדבש

לפי שהוא רחוק תמיד מן הדין כי שורשו במדת החסד,
עד שגם שחיטת הקרבן, היה זר שוחט, וְכֻהֲנָא בְּעֵי
לְאַשְׁתַּפְּחָא תְּדִיר בְּאַנְפִּין נְהִירִין חֲדָאן יִתִּיר מְכָל
עֲמָא וְכֻהֵן צִרִיךְ לִהְיוֹת תְּמִיד בְּפָנִים מְאִירוֹת וּשְׂמֻחוֹת
יוֹתֵר מְכָל שאר העם, דְּהָא פְּתָרָא דִּילִיָּה גְרָים כִּי הִכְתֵּר
שְׁלוֹ שְׁהוּא מִדַּת הַחֶסֶד, שָׁבוּ אַחֲזִיזִים הַכֹּהֲנִים גֹּרֵם לוֹ
הַשְׂמַחָה, כִּי הַחֶסֶד מִקְבֵּל תְּמִיד מִדַּת הַשְׂמַחָה מֵהַבִּינָה.

וממשיך דבריו ואמר כי רְנָנָה בְּלִיּוֹאֵי הִרְנָנָה מִתְקִימַת
עַל יְדֵי הַלְוִיִּם, וְהָכִי הוּא וְכך רָאוּי לִהְיוֹת, דְּהָא
לִיּוֹאֵי מְשַׁתְּפַחֵי עַל שִׁיר לְעֻלְמִין כִּי הַלְוִיִּם נִמְצְאִים
לְעוֹלָם עַל הַשִּׁיר וְעִי"ז הִיוּ מִמְתִּיקִים אֶת דִּינֵי הַגְּבוּרָה
(דף ח ע"א, ובביאורינו כרך י עמ' עט-פ)

את עצמו ממה שנפגם בחטאיו, בְּרוּחַ תְּבִירָא בְּרוּחַ
עֲצִיבָא בְּעֵי לְאַשְׁתַּפְּחָא הוּא צִרִיךְ לִהְיוֹת בְּרוּחַ נִשְׁבְּרָה
וּבְרוּחַ עֲצוּבָה, וְאִי בְּכִי שְׁפִיר מְכֻלָּא וְאִם הוּא בּוֹכָה
הוּא טוֹב מִן הַכֹּל, אִם כֵּן הָא שְׁמַחָה הָא רְנָנָה לָא
אֲשַׁתְּכַח הִרִי שְׂמַחָה וְהִרִי רְנָנָה לָא נִמְצָא בּוֹ.

אַלָּא בְּמַאי אֲתַתְּקֵן אֵלָּא בְּמָה נִתְקַן הַשְׂמַחָה וְהִרְנָנָה
שְׂצִרִיכִים לִהְיוֹת בְּעִבּוּדַת הַקְּרָבָן, וְאִמְרָ שְׁהֵם נִתְקִימִים
בְּהִנְהוּ בְּהִנְי וְלִיּוֹאֵי עַל יְדֵי הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם, דְּהָא אֵינּוֹן
אֲשְׁלִימוּ שְׁמַחָה וּרְנָנָה בְּגִינְיָה כִּי הֵם מְשֻׁלְּמִים אֶת
הַשְׂמַחָה וְהִרְנָנָה בְּשִׁבְלֵוּ.

ומפרש שְׁמַחָה בְּכֻהֲנָא אֲתַקְיִים הַשְׂמַחָה מִתְקִימַת עַל
יְדֵי הַכֹּהֵן, בְּגִין דְּהוּא רְחִיקָא מִן דִּינָא תְּדִיר

שבח דא שירתא

איתא בכתבי האריז"ל

להיות שרבי שמעון בר יוחאי היה ניצוץ משה רבינו עליו השלום,
לכן עשה ספרא דצניעותא חמושה פרקים נגד החמושה חומשי תורה, וכו'
והוא תיקון גדול ללמוד בכל יום פרק אחד, כי ידוע שלשון הזוהר הוא מסוגל לנשמה,
ומכל שכן חמושה פרקים אלו, ממש כל תיבה לא יערכנה זהב וכלי פז.

פרשת ויקרא תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט ביס
"ובלכתך בדרכך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל
[cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד
הזמנות:

משלוחים היום
עד הבית
לכל הקו רציף